

The background features a central gold diamond shape with purple and white geometric patterns. Surrounding this are various Hindu deities: Lord Shiva and his consorts on the left, Lord Vishnu and his consorts on the right, and Lord Shiva with Parvati at the bottom. The text is centered within the diamond.

ศาสนา
พราหมณ์-ฮินดู

ความเป็นมาของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

ศาสนาพราหมณ์ – ฮินดู มีจุดเริ่มต้นที่บริเวณลุ่มแม่น้ำสินธุ โดยชาวอารยะ เมื่อราว ๓,๕๐๐ กว่าปีมาแล้ว
แม่น้ำสินธุปัจจุบันมีต้นน้ำเกิดจากภูเขหิมาลัยในเขตประเทศอินเดีย ในสมัยโบราณศาสนาพราหมณ์ – ฮินดู
ถูกเรียกว่า **สนาตนธรรม** แปลว่า **ศาสนาสนาตน**

สَنَا

หมายถึง เป็นนิত্য คือ ไม่สิ้นสุด ไม่รู้จักตาย

ต่น

หมายถึง กาย

สَنَاต่น แปลว่า กายอันไม่รู้จักตาย

ศตวรรษเป็นมาของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

ศาสนาธรรม จึงสามารถเรียกอีกอย่างว่า วิษณุธรรม คือ คำสั่งสอนของพระวิษณุเป็นเจ้า ซึ่งศาสนานี้ได้มีชื่อเรียกกันในหลายๆ ชื่อว่า ไวติกธรรม อารยธรรม พราหมณธรรม ฮินดูธรรม และ หินทูธรรม โดยศาสนาพราหมณ์ - ฮินดู เชื่อกันว่า ศาสนาธรรม ถูกสร้างขึ้นตั้งแต่การเริ่มสร้างโลกแล้ว เป็นศาสนาที่มีมาแต่โบราณกาล

เทพเจ้า

เทพเจ้าองค์สำคัญมี ๓ องค์ ที่เรียกรวมกันว่า "ตรีมูรติ" คือ

พระพรหม เทพเจ้าผู้สร้างโลก

พระวิษณุ เทพเจ้าผู้พิทักษ์คุ้มครองโลก

พระศิวะ เทพเจ้าผู้ทำลายโลก (ทำลายเพื่อกวาดล้างความชั่ว และให้อาตมันได้
พักผ่อนจากการเวียนว่ายตายเกิด)

ระบบวรรณะ

ในคัมภีร์พระเวทแบ่งคนในสังคมออกเป็น ๔ วรรณะ ได้แก่

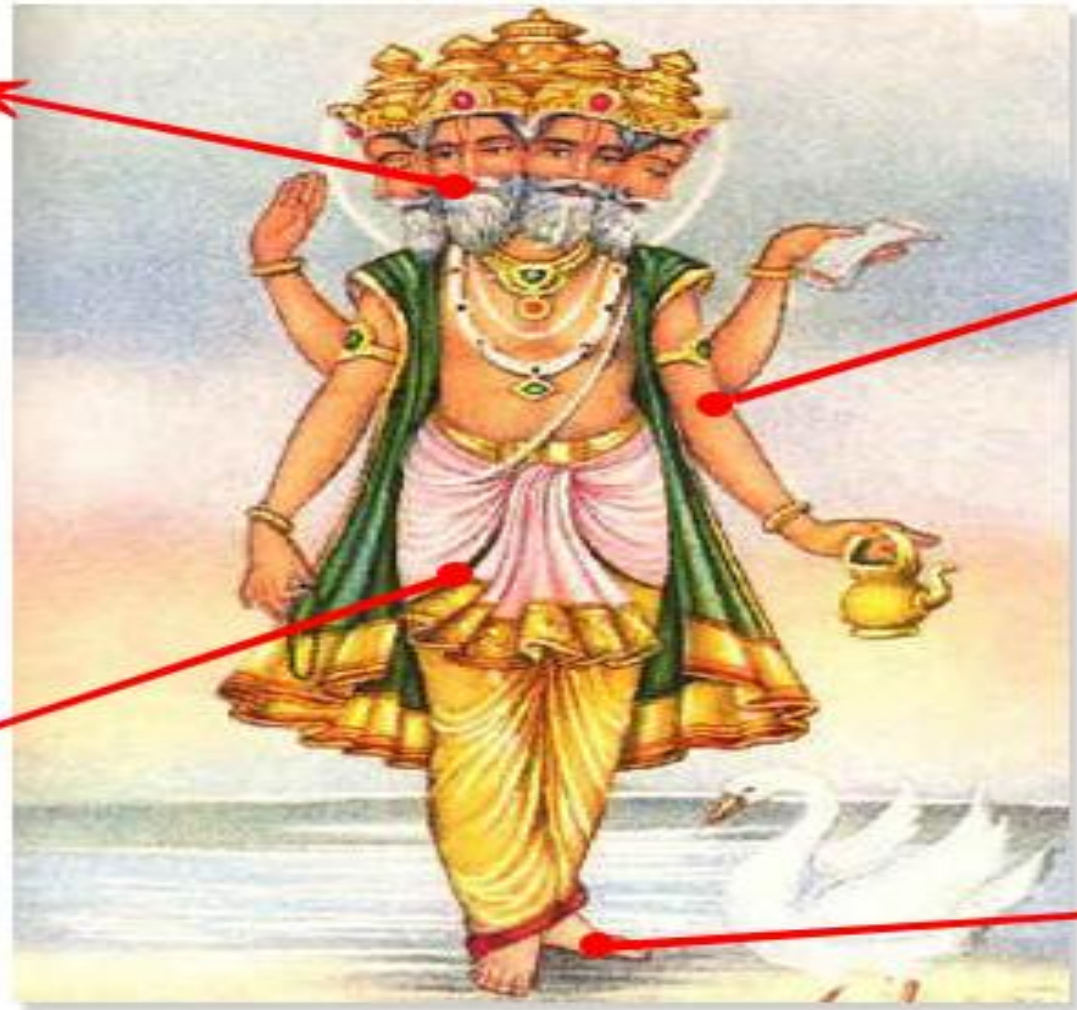
- ๑.) วรรณะพราหมณ์ เกิดจากปากของพระพรหม ทำหน้าที่ศึกษาคัมภีร์พระเวทและประกอบพิธีทางศาสนา
- ๒.) วรรณะกษัตริย์ เกิดจากแขนของพระพรหม ทำหน้าที่ปกครองและปกป้องบ้านเมือง
- ๓.) วรรณะแพศย์ เกิดจากส่วนขาของพระพรหม เป็นบุคคลส่วนใหญ่ของสังคม มีอาชีพค้าขายและอาชีพอื่นๆ เช่น เกษตรกรรม สถาปัตยกรรม หัตถกรรม ฯลฯ
- ๔.) วรรณะศูทร เกิดจากเท้าของพระพรหม มีหน้าที่ใช้แรงงานรับจ้างทำงานให้คนในวรรณะอื่น

กำเนิดของวรรณะต่าง ๆ ที่มาจากส่วนต่าง ๆ ของพรหม

วรรณพราหมณ์
กำเนิดจาก "ปาก"

วรรณะกษัตริย์
กำเนิดจาก "แขน"

วรรณแพศย์ (ไวยชยะ)
กำเนิดจาก "ต้นขา"

วรรณะศูทร
กำเนิดจาก "เท้า"

นิกายต่างๆ ของศาสนา

มีนิกายที่สำคัญ ดังนี้

- ๑.) นิกายไวษณพ นับถือพระวิษณุ/ พระนารายณ์ เป็นเทพเจ้าสูงสุด ทรงเป็นผู้สร้างโลกและทุกสิ่งในโลก
- ๒.) นิกายไศวะ นับถือพระศิวะ เป็นเทพเจ้าสูงสุด ทรงเป็นผู้สร้างโลกและทุกสิ่งในโลก
- ๓.) นิกายพรหม นับถือพระพรหม เป็นเทพเจ้าสูงสุด ทรงเป็นผู้สร้างโลกและทุกสิ่งในโลก
- ๔.) นิกายคักติ นับถือบูชาพระเทวีของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระอุมาทวีซึ่งเป็นพระมเหสีของพระศิวะ

คัมภีร์พระเวท

หลังจากที่ศาสนาพราหมณ์เกิดขึ้น ก็ได้มีบทสวดสรรเสริญบูชาและบทสวดในพิธีกรรมมากขึ้น จึงได้มีการรวบรวมไว้ในที่เดียวกันเกิดเป็น คัมภีร์พระเวท และมีทั้งหมด ๔ คัมภีร์ได้แก่

- ฤคเวท เป็นบทร้อยกรองสำหรับใช้สวดสรรเสริญเทพเจ้าในพิธีกรรมบูชายัญ
- ยชุรเวท มีทั้งบทร้อยกรองสำหรับสวดสรรเสริญเทพเจ้า และบทร้อยแก้วว่าด้วยระเบียบพิธีในการประกอบพิธีบูชายัญ
- สามเวท เป็นบทร้อยกรองสำหรับสวดในพิธีถวายน้ำโสมแด่พระอินทร์ และขับกล่อมเทพเจ้าอื่นๆ
- อถรรพเวท เป็นคัมภีร์รวบรวมคาถาอาคมเวทมนตร์ต่างๆ

ॐ

หลักธรรมคำสอน

หลักปฏิบัติพื้นฐานจุดมุ่งหมายของชีวิตตามแนวทางของศาสนาฮินดูมี ๔ ประการ คือ

- ๑.) อรรถะ หรือ อรรธนะ การแสวงหาทรัพย์เพื่อการดำรงชีวิตภายใต้กรอบคำสอนทางศาสนา
- ๒.) ธรรมะ หรือ ธรรมะ การดำรงชีวิตภายใต้กรอบคำสอนทางศาสนา
- ๓.) กามะ การแสวงหาความสุขทางโลก ภายใต้กรอบคำสอนทางศาสนา
- ๔.) โมกษะ ในที่สุดต้องแสวงหาความหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด

ॐ

หลักอาศรม ๔

ศาสนาพราหมณ์ – ฮินดู ได้แบ่งขั้นตอนของชีวิตออกเป็น ๔ ช่วง เรียกว่า อาศรม ๔ ได้แก่

๑. พรหมจรรย์ เป็นวัยศึกษาเล่าเรียน ผู้ชายที่อยู่ในวัยรุ่นจะต้องออกจากบ้านไปอยู่ศึกษาวิชาการจากอาจารย์ คอยปฏิบัติรับใช้อาจารย์พร้อมทั้งเรียนวิชาที่เหมาะสมกับบรรณะของตนเอง

๒. คฤหัสถ์ เป็นวัยครองเรือนโดยการแต่งงานและตั้งครอบครัวในขั้นนี้บุคคลต้องประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวและสะสมสมบัติไว้ตามความสามารถ

ॐ

จุดมุ่งหมายของศาสนาพราหมณ์ – ฮินดู

จุดมุ่งหมายสูงสุดของศาสนาพราหมณ์ – ฮินดูอยู่ที่ โลกษะ อันเป็นการหลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งปวงมีภาวะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับปรมาตมัน ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป

ศาสนาพราหมณ์ – ฮินดู เชื่อว่าสิ่งที่เป็นแกนกลางของชีวิตคือ อาตมัน หรือ ชิวาตมัน และมี ปรมาตมัน เป็นตัวตนสากล เปรียบดังดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เป็นธรรมชาติ

การจะพ้นจากทุกข์นั้น ต้องให้อาตมันกลับไปรวมเป็นหนึ่งเดียวกับปรมาตมัน และหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด

การโบสุมกษะ

ॐ

๑. กรรมโยคะ คือ การกระทำกิจต่างๆ ด้วยความรู้สึกปล่อยวาง ทำด้วยความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ อุทิศตนเองเพื่อรับใช้พระผู้เป็นเจ้า และไม่มุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตน จากการกระทำนั้น

๒. ภักตโยคะ คือ การมีจิตใจภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้า อย่างไม่คลอนแคลน สักการะบูชาพระองค์อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง มอบกายถวายชีวิตให้อยู่ในพระกรุณาของพระองค์

๓. ชฌานโยคะ คือ การปฏิบัติเพื่อมุ่งให้เกิดความรู้แจ้งเกี่ยวกับธรรมชาติที่แท้จริงของชีวาत्मันและปรมาत्मันโดยขจัดความหลงผิดและความเข้าใจผิดให้หมดไป

ॐ

ศตวรรษเชื่อในศาสนาพราหมณ์ – ฮินดู

ศาสนาพราหมณ์ – ฮินดูเชื่อว่า พรหมเป็นศูนย์รวมและต้นกำเนิดศาสนาพราหมณ์-ฮินดู เชื่อว่าพรหมเป็นศูนย์รวมและต้นกำเนิดแห่งวิญญานทั้งปวงสิ่งมีชีวิตทั้งหลายล้วนถือกำเนิดจากพรหม วิญญานที่แยกออกไปจากพรหมอาจสถิตในร่างกายมนุษย์ สัตว์ พืช หรือแม้กระทั่ง เทวดาก็ได้ ทุกครั้งที่ร่างเดิมแตกดับวิญญานก็ไปอุบัติในร่างใหม่ เรียกว่า ภพหนึ่ง หรือชาติหนึ่ง ขณะที่วิญญานยังอยู่ในร่างได้กระทำความกรรม ซึ่งมีทั้งกรรมดี กรรมชั่วคละเคล้ากัน มนุษย์จึงตกอยู่ภายใต้อำนาจของกรรมซึ่งเป็นสาเหตุ ส่งผลให้เกิดการเวียนว่ายตายเกิด และเมื่อเข้าถึงการไม่กระทำ หรือ อกรรมได้ จึงเป็นการเข้าถึงพรหมหรือปรมาตมันอันเป็นปฐมเหตุของ วิญญานมนุษย์ก็จะพ้นจากกรรมและการเวียนว่ายตายเกิด เรียกว่า โมกษะ

